

Det er den debat, vi ønsker, i stedet for den mere, hvad kan man sige, selvcentrerede debat, der kun tager udgangspunkt i de gamle skyttegravskrige for og imod EU. Den mener vi er farlig, og dér mener vi, vi fører den danske befolkning bag lyset, hvis det er sådan, at vi begiver os ind i den.

Må jeg så ikke knytte en enkelt kommentar til det, hr. Erhard Jakobsen var inde på omkring forsvarssamarbejdet og WEU.

Hr. Erhard Jakobsen har selvfølgelig ret i, at der er ingen, der ved, hvordan den diskussion kommer til at forløbe i 1996 og årene frem, men én ting må vi jo konstatere, og det er, at siden 1992 er der sket nogle ting med hensyn til det forsvarspolitiske samarbejde i Europa. Vi må også konstatere, at i 1998 skal Bruxellesstraktaten om WEU tages op til fornyet overvejelse, og vi kan da ikke udelukke, at vi allerede i forbindelse med regeringskonferencen vil se, at de vesteuropæiske lande i Den Vesteuropæiske Union beslutter sig for at nedlægge denne og inkorporere den i det europæiske samarbejde.

Så der er et spørgsmål, som vi skal tage stilling til, og dér mener jeg ligesom hr. Erhard Jakobsen – sådan som jeg forstår det – at det skal vi være åbne over for. Vi skal ikke komme med nogle firkantede løsninger. Vi skal være åbne, og vi skal gå ind og prøve på at påvirke resultatet, og så må vi bagefter gå ud til den danske befolkning og sige: Det her er så resultatet, vil I tage stilling til det? Og dér er det vigtigt, at vi har den danske befolkning med i den debat frem til det tidspunkt, hvor vi skal have folkeafstemningen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg er glad for, at hr. Kent Kirk modererede det, jeg hørte før. For jeg hørte altså, at der blev sagt, at man ville diskutere på europæiske præmisser, men nu har vi fået uddybet, hvad der skulle menes med det.

Til hr. Erhard Jakobsen, som siger, at det med Vestunionen eksempelvis sandsynligvis ikke er på dagsordenen på regeringskonferencen i 1996, og derfor er der ingen grund til, at regeringen lægger sin strategi fast osv. på det område, vil jeg sige: Dér var mit udgangspunkt i mit indlæg, at vi skal prøve at sætte en dagsorden, som vi ønsker os. Vi er jo med til at sætte den dagsorden. Vi er jo et medlem af Den Europæiske Union, og dermed må vi også være med til at sætte den dagsorden, som skal udmøntes på regeringskonferencen.

Derfor er det selvfølgelig også en af de ting, som jeg respekterer: at nogle partier ønsker en debat om Vestunionen. Vi har også vores holdning i Fremskridtspartiet til Vestunionen. Vi mener ikke, at Danmark skal melde sig ind i Vestunionen, men vi respekterer, at der er nogle partier, der altså ønsker den debat, og at det er noget, Danmark skal sætte på dagsordenen, og så mener jeg selvfølgelig også, at man skal forholde sig til det.

Men det, som jeg efterlyste i mit indlæg specielt over for udenrigsministeren, var jo kommentarer til, hvordan regeringen ser på de ændringer, der kommer, hvis man kræver et meget udvidet EU, som der allerede nu er lagt op til fra dansk side, på regeringskonferencen i 1996. Det er en helt klar dansk strategi, der er lagt, og så er der altså nogle kræfter i gang for at skabe nogle ændringer, bl.a. mellem institutionerne, i stemmewægt, i antallet af kommissærer og alle de andre ting. Det mener jeg er en følge af regeringens stillingtagen til det med udvidelsen, og så må man nødvendigvis også prøve at forholde sig til de andre spørgsmål. Det er det, jeg efterlyser en reaktion på.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre har et ønske, ja, jeg vil faktisk sige et krav til fremtidige folkeafstemninger på dette område. Det er, at vi ikke på ny kommer ud i situationer, der fører til en så kraftig konfrontation i befolkningen, at man kan sige, at stort set halvdelen af danskerne går i sort.

Dette synspunkt finder vi også er udtrykt i regeringsgrundlaget, i det papir, de aftaler, som danner grundlaget for det regeringssamarbejde, som vi har i øjeblikket med Socialdemokratiet og med CD – jeg skal ikke stå og citere det her, men det kan slås op; jeg har sidehenvisninger, hvis det i givet fald skulle ønskes – nemlig, at man ønsker en bred folkelig debat, inden man lægger forsøg på resultater frem, så man undgår denne konfrontation.

Derfor er det også godt med forespørgslen i dag, og det er godt med de svar, vi har fået fra de forskellige partier, og det er godt, synes jeg især, med den meget konkrete og nyttige reddegørelse, vi har fået fra udenrigsministeren. Den vil jeg gerne takke for. Af den fremgår jo både en tidsplan og en køreplan og nogle helt klare bud på, hvornår man skal være parat med hvad, både til partierne og til de mange, mange andre deltagere i den grundige offentlige og folkelige debat, vi skal have.